

Installatie van de burgemeester van Maasgouw, Dion Schneider, op 12 juli 2023

Beste mensen, geachte raad, en natuurlijk: beste Dion, familie en vrienden van Dion,

De Maas (onze Maas!) is een typische regenrivier.

Dat weet u waarschijnlijk wel.

Valt er veel regen in Frankrijk en met name in de Ardennen, dan merken we dat soms al enkele uren later bij het meetpunt in Eijsden.

Niet lang daarna stroomt dit Franse, Belgische en inmiddels Limburgse water door **deze** prachtige 'groenblauwe' gemeente (zoals u haar zelf noemt).

Valt er juist **weinig** regen in het stroomgebied van de rivier, dan zorgen de stuwen op de Maas ervoor dat het water in de rivier op peil blijft.

We zijn in deze provincie dus enerzijds afhankelijk van wat de natuur voor ons in petto heeft. Dat is onvoorspelbaar.

Aan de andere kant hebben we in de afgelopen honderden jaren vele manieren gevonden om met die onvoorspelbaarheid om te gaan.

Waarom vertel ik dit?

Het is met het besturen van een gemeente niet heel anders.

Je hebt als burgemeester in te spelen op wat er om je heen gebeurt.

Er zijn altijd exogene krachten die je niet in de hand hebt.

Wat het succes en het draagvlak van het bestuur bepaalt is hoe je de gemeenschap in dit krachtenveld begeleidt.

Gelukkig hebben we in Nederland inmiddels flink wat ervaring met het openbaar bestuur – en is dit decennium na decennium telkens professioneler geworden.

Er zijn ook aardig wat bewezen hulpmiddelen om dat besturen ordentelijk en overzichtelijk te laten verlopen.

Van coalitieakkoord tot begroting.

En van informatieplicht tot vergaderdiscipline.

Allemaal erg handig en wenselijk.

Toch blijken twee vrij 'basale' of 'tijdloze' hulpmiddelen essentieel.

Dion Schneider heeft ze allebei.

Allereerst: je moet **hart** hebben voor de mensen en voldoening halen uit ontmoeting.

Want alleen als je buiten bent voel je de **ware temperatuur** in de samenleving en kun je merken hoe die plots kan omslaan.

En dat doet het geregeld.

Misschien niet **iedere** dag in **elke** gemeente.

Maar we zien wel degelijk een tendens van **verharding** – zowel maatschappelijk als politiek.

Burgemeesters opereren onder **hogere druk**.

Dat doen ze in een tijd waarin de lokale opgaven groot zijn.

Een tijd ook waarin elkaar **verstaan**...

... **steeds nauwer luistert**.

Ondertussen wordt van burgemeesters wel verwacht hierin **uit te blinken**.

Om al die geluiden en stemmen te kunnen **verbinden**.

Het tweede onmisbare hulpmiddel is dan ook je vermogen om **bruggen** te slaan.

Hier in Maasgouw **doorkruist** de Maas uw grondgebied en splitst zij deze mooie gemeente als het ware.

In dit licht zat er een niet te missen **symboliek** in de profielschets voor uw nieuwe burgemeester.

U bent op zoek gegaan naar **een verbinder**.

Iemand die over de oevers van de Maas heen, de blikken van **alle** bewoners weet te vinden.

Om zo te komen tot een samenhangend geheel van unieke dorpen. Ieder met **een eigen streng** van een **gezamenlijk DNA**.

Dion, jij kunt straks voortborduren op het (meer dan 13 jaar lange) werk van jouw voorganger.

We stonden recent al feestelijk stil bij het vertrek van Stef.

Maar ik spreek hier nogmaals mijn **grote dank** uit voor zijn jarenlange staat van dienst.

Dion, aangezien geen twee burgemeesters hetzelfde zijn (en gelukkig maar, want leve de lokale verschillen) ga je op jouw eigen manier verder, waar Stef is gestopt.

Over die **eigen manier** wil ik nog kort iets kwijt.

Het leven van een burgemeester is niet bepaald eenvoudig.

Je staat soms voor complexe dilemma's, waarin het voelt alsof je kiest tussen kwaden.

Dat hoort bij de rol, dat hoort bij het vak, en dat is iets dat elke burgervader of -moeder in iedere Nederlandse gemeente wel eens voelt.

Maar wat níet bij de rol hóeft te horen – is het gevoel van **eenzaamheid** dat hier soms mee gepaard gaat.

Uiteraard: sommige besluiten worden uiteindelijk door de burgemeester genomen.

Maar betekent dit dat je er **alléén** voor staat, ook op die moeilijke momenten? Nee.

Zeker in Limburg niet. En **zeker** Dion Schneider niet.

In jouw tijd als waarnemer heb je **nauwe banden** gesmeed met de collega's in andere gemeenten om je heen.

Je hebt bewezen dat je een steun bent voor andere burgemeesters. Met altijd interesse in hoe het met die ander gaat.

Dat is van groot belang.

Want net zoals Maasgouw haar kracht haalt uit het **unieke samenspel** tussen de dorpen hier, kan een burgemeester kracht putten uit de **diversiteit** van de collega's om hem of haar heen.

Tot slot.

Een laatste opmerking.

U zocht een **verbinder**.

Die heeft u gevonden.

Zijn papieren waren in orde – en naar **zwemdiploma's** en **vaarbewijzen** is in deze watergemeente navraag gedaan mag ik hopen.

Met zijn energie, visie, en humeur zit het ook helemaal goed.

Nu begint uw gezamenlijke avontuur.

En dan kom ik terug bij waar ik mee begon: die machtige Maas.

Die regenrivier die uw gemeente doorkruist.

Als ik het goed heb meandert zij tot aan Maasbracht precies over de landsgrens tussen Nederland en België.

Vanaf úw gemeentegrens is zij pas écht een **Nederlandse** rivier.

Helemaal van ons.

Precies dit gevoel... – **het gevoel er écht eentje van ons te zijn** – dat gun ik jou hier in Maasgouw de komende jaren ook, Dion.

Ik wens je heel veel plezier en succes.

En Maasgouw: heb het goed met uw nieuwe burgemeester.